

01 **ΠΟΛΙΤΙΚΗ**

ΔΕΘ: Κυβερνητικά προεκλογικά ψίχουλα από τα κλεμμένα

Η κυβέρνηση μοιράζει υποσχέσεις σε βάθος τετραετίας, ενώ επιχειρηματικοί όμιλοι και κρατικά ταμεία συσσωρεύουν δισεκατομμύρια από το υστέρημα του λαού

■ του Παύλου Δερμενάκη

Η εμφάνιση του Κ. Μητσοτάκη στη ΔΕΘ 2026 είχε όλα τα χαρακτηριστικά μιας προεκλογικής παράστασης. Πολλά μέτρα, μεγάλοι αριθμοί, υποσχέσεις σε βάθος χρόνου, μέχρι το 2030 και η γνωστή εικόνα μιας χώρας που, σύμφωνα με την κυβερνητική προπαγάνδα, προοδεύει και μοιράζει τους καρπούς της ανάπτυξης. Πίσω όμως από τα φώτα και τα χειροκροτήματα βρίσκεται η πραγματική Ελλάδα: Οι μισθοί τελειώνουν πριν τελειώσει ο μήνας, οι συντάξεις δεν καλύπτουν τις βασικές ανάγκες και η ακρίβεια σε τρόφιμα, στέγη και ενέργεια οδηγεί το λαό σε απόγνωση.

Η κυβέρνηση παρουσίασε «πακέτο» 3,5 δισ. ευρώ έως το 2030. Δηλαδή άθροισε παρεμβάσεις τεσσάρων ετών για να κατασκευάσει έναν εντυπωσιακό αριθμό. Αν κατανεμηθεί ισόποσα, αντιστοιχεί ουσιαστικά σε 875 εκατ. ευρώ τον χρόνο. Την ίδια στιγμή, το πρωτογενές πλεόνασμα του 2026 εκτιμάται γύρω στο 4% του ΑΕΠ, δηλαδή σε ποσό πολλαπλάσιο των ετήσιων παροχών. Η υπερφορολόγηση του λαού δημιουργεί τεράστιο δημοσιονομικό απόθεμα και η κυβέρνηση επιστρέφει ένα μικρό μέρος του, παρουσιάζοντάς το ως γενναιοδωρία.

Επικαλείται ότι δεν υπάρχει «δημοσιονομικός χώρος». Φυσικά το επικαλείται όσον αφορά μισθούς, συντάξεις, κοινωνικές παροχές. Όταν πρόκειται για τα μεγάλα συμφέροντα και την εξυπηρέτηση ημετέρων τέτοια προβλήματα εξαφανίζονται. Εκεί υπάρχει η λογική «κάν' το χεράτα», όπως όταν έδιναν οι υπουργοί εντολές στον ΟΠΕΚΕΠΕ, κοινώς παράκαμψε την διαδικασία.

Τα ελάχιστα επιδόματα στους λίγους βαφτίστηκαν εισόδημα

Οι συνταξιούχοι θα λάβουν 400 ευρώ τον χρόνο. Όχι όλοι, αυτοί που εντάσσονται στις προϋποθέσεις με τα διάφορα κριτήρια που έχουν θέσει και με τα οποία αποκλείονται μερικές εκατοντάδες χιλιάδες συνταξιούχων. Η κυβέρνη-

ση αναφέρει 2,2 εκατ. δικαιούχους στους οποίους περιλαμβάνονται και κατηγορίες που δεν θεωρούνται συνταξιούχοι, επί συνόλου 2,534 εκατ. συνταξιούχων.

Ακόμα όμως και αυτοί που θα πάρουν το επίδομα, πρόκειται για 33 ευρώ τον μήνα, σε μια περίοδο που έχουν χάσει πολλαπλάσια από την ακρίβεια, την προσωπική διαφορά, την ΕΑΣ και τις περικοπές των μηνονίων. Αντί για πραγματικές αυξήσεις και επαναφορά όσων αφαιρέθηκαν, προσφέρεται ένα ετήσιο μικροβοήθημα που δεν ενσωματώνεται στη σύνταξη και μπορεί αύριο να αλλάξει ή να καταργηθεί.

Το μέγεθος της κυβερνητικής απάτης καταγράφεται στην ακολουθία των ενεργειών της κυβέρνησης Ν.Δ.-Μητσοτάκη. Το 2019 προεκλογικά η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ νομοθέτησε την «13η σύνταξη» που ήταν ένα ποσοστό στο ποσό της σύνταξης ανάλογα με το ύψος της. Αυτή η διάταξη καταργήθηκε άμεσα από την Ν.Δ. το 2019, πρόλαβε να δοθεί μόνο τον Μάιο 2019. Τώρα μετά από έξι χρόνια ο ίδιος που κατήργησε εκείνο το βοήθημα, πάλι προεκλογικά και αυτός υπόσχεται το ίδιο! Πρακτικά στην Ελλάδα έχουμε ένα άθλιο πολιτικό σύστημα, ανεξαρτήτως κόμματος και «χρώματος», που μας κοροϊδεύει με προεκλογικές παροχές μιας χρήσης και επιβιώνει.

Ανάλογη είναι η περίπτωση των 500 ευρώ στους δημοσious υπαλλήλους: 42 ευρώ τον μήνα. Η κυβέρ-

νηση αρνείται την επαναφορά του 13ου και 14ου μισθού, που θα απέδιδε δύο ολόκληρους μισθούς, και δίνει ένα μικρό κλάσμα τους. Την ίδια στιγμή τα υπερπλεονάσματα, τα οποία κατηγορούσε ως αντιαναπτυξιακά ως αντιπολίτευση ο Κ. Μητσοτάκης, όλο και μεγαλώνουν από το λαϊκό υστέρημα. Έπειτα ζητά από τους εργαζόμενους να αισθανθούν ευγνωμοσύνη. Πρόκειται για φτηνή εξαγορά προσδοκιών και όχι για αποκατάσταση των τεράστιων απωλειών.

Είναι πλέον τόσο ξεδιάντροποι στην κυβέρνηση που προβάλλουν ακόμα και την νομοθετημένη αύξηση στις κύριες συντάξεις. Την έβαλαν και αυτή στις εξαγγελίες της ΔΕΘ. Μόνο που δεν διευκρίνησαν ότι αυτή η αύξηση για μία ακόμα χρονιά είναι μικρότερη από τον πληθωρισμό. Επίσης η αύξηση αφορά μόνο τις κύριες συντάξεις όχι τις επικουρικές. Συνεπώς για μία ακόμα χρονιά οι συνταξιούχοι θα έχουν πραγματική μείωση α) στις κύριες συντάξεις τους λόγω της μικρότερης του πληθωρισμού αύξησης αλλά και της μη τιμαριθμοποίησης της φορολογικής κλίμακας, και β) στις επικουρικές αφού παραμένουν στα ίδια επίπεδα, που έχουν καθοριστεί το 2016, για ένα ακόμα χρόνο αν και ο λόγος που επικαλούνταν, να μην έχει έλλειμμα το σύστημα της επικούρησης, δεν υπάρχει από το 2025!

Υποσχέσεις για μετά τις εκλογές

Ο κατώτατος μισθός των 1.000 ευρώ παραπέμπεται στο 2028 και

ο μέσος μισθός των 1.800 ευρώ ακόμα μακρύτερα. Πρόκειται για ονομαστικά μεικτά ποσά, χωρίς καμία εγγύηση για το τι θα αγοράζουν τότε. Μέχρι να φτάσουμε στους κυβερνητικούς στόχους, ο πληθωρισμός και οι πάσης φύσεως φόροι θα έχουν αφαιρέσει σημαντικό μέρος της αξίας τους. Η κυβέρνηση συγκρίνει ονομαστικά ευρώ διαφορετικών ετών και αποκρύπτει την αγοραστική δύναμη. Έτσι εμφανίζει ως αύξηση αυτό που στην καθημερινότητα καταγράφεται ως πραγματική μείωση. Το ίδιο τέχνασμα χρησιμοποιείται για την εξαγγελιολογία μείωση της χονδρικής τιμής του ηλεκτρικού ρεύματος κατά 30% μέχρι το 2029. Ο λαός πληρώνει σήμερα πανάκριβους λογαριασμούς και τα ενεργειακά συμφέροντα καταγράφουν υψηλή κερδοφορία. Αντί για ουσιαστικό έλεγχο στην αγορά, κατάργηση των χρηματιστηριακών μηχανισμών με τους οποίους οργιάζει η κερδοσκοπία και άμεση μείωση τιμών προσφέρεται ένας στόχος χωρίς δεσμευτικό αποτέλεσμα για τον τελικό λογαριασμό του καταναλωτή. Αρκεί να θυμηθούμε πόσες φορές μίλησαν ο πρωθυπουργός και τα κυβερνητικά στελέχη για μειώσεις τιμών και τι έχει γίνει.

Επιλεκτικές φοροελαφρύνσεις, ανέγγιχτη η φοροληστεία

Η μηδενική φορολογία μέχρι 20.000 ευρώ για τρίτεκνες οικογένειες και αγρότες εμφανίστηκε ως μεγάλη κοινωνική τομή. Όμως η τεράστια πλειοψηφία των μισθωτών, των συνταξιούχων, των ανέργων και των μικρών οικογενειών παραμένει έξω από το μέτρο. Δεν τιμαριθμοποιείται η φορολογική κλίμακα και έτσι οι ονομαστικές αυξήσεις οδηγούν κάθε χρόνο σε μεγαλύτερη φορολογική επιβάρυνση, χωρίς πραγματική βελτίωση του εισοδήματος.

Κυρίως δεν μειώνεται ο ΦΠΑ στα τρόφιμα και στα βασικά είδη. Ο πιο άδικος, αντικοινωνικός φόρος, που επιβαρύνει π.χ. στο σύνολο του βοηθήματος τον άνεργο με το

ίδιο ποσοστό με τον εκατομμυριούχο που ξοδεύει αναλογικά για τις βασικές ανάγκες πολύ μικρό ποσοστό από τα έσοδά του. Ο ΦΠΑ παραμένει ο βασικός μηχανισμός παραγωγής των υπερπλεονασμάτων. Η κυβέρνηση γνωρίζει ότι η μείωσή του θα έδινε άμεση ανασα σε όλους. Δεν το κάνει, γιατί προτεραιότητά της είναι τα υψηλά πλεονάσματα, οι δανειστές και η χρηματοδότηση επιλογών ξένων προς τις λαϊκές ανάγκες.

Η μείωση της προκαταβολής φόρου για επιχειρήσεις και ελεύθερους επαγγελματίες στο 50% βελτιώνει προσωρινά τη ρευστότητα, δεν μειώνει αντίστοιχα τον τελικό φόρο. Επιπλέον το ίδιο μέτρο παρουσιάζεται ενιαία για τον μικρό επαγγελματία που παλεύει να επιβιώσει και για τη μεγάλη επιχείρηση που συσσωρεύει κέρδη.

Οι λίγοι δισ., οι πολλοί υπομονή

Οι τέσσερις συστημικές τράπεζες κατέγραψαν το 2025 καθαρά κέρδη περίπου 4,6 δισ. ευρώ — περισσότερα από ολόκληρο το τετραετές πακέτο της ΔΕΘ. Ενεργειακοί, κατασκευαστικοί, εμπορικοί και τουριστικοί όμιλοι μοιράζουν μερίσματα δισεκατομμυρίων, ενώ απολαμβάνουν επιδοτήσεις, φοροαπαλλαγές και έργα του Ταμείου Ανάκαμψης. Εκεί δεν υπάρχουν «δημοσιονομικοί περιορισμοί».

Η κυβερνητική πολιτική δεν αποτυγχάνει. Πετυχαίνει ακριβώς τον πραγματικό της στόχο: Μεταφέρει εισόδημα από την εργασία και τη λαϊκή κατανάλωση προς τα κέρδη και τα κρατικά πλεονάσματα. Οι εξαγγελίες της ΔΕΘ επιστρέφουν ένα ελάχιστο τμήμα από όσα αφαιρέθηκαν, σε δόσεις, με προϋποθέσεις και κυρίως μετά τις εκλογές. Η κυβέρνηση προσπαθεί να πουλήσει ως κοινωνική πολιτική τη διαχείριση της φτώχειας που η ίδια δημιουργεί. Όσο όμως αυξάνονται τα κέρδη των λίγων και μειώνεται η δυνατότητα των πολλών να ζήσουν αξιοπρεπώς, κανένα επικοινωνιακό περιτύλιγμα δεν μπορεί να κρύψει την πραγματικότητα.